

بسمه تعالی

بیانیه انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه زنجان پیرامون مسائل قومیتی در کشور

ز فکر تفرقه باز آی تا شوی مجموع به حکم آنکه چو شد اهرمن سروش آمد

اعتراضات قومیتی و مذهبی در ایران در طی سالهای متمادی نه تنها خاموش نشده بلکه در عصر حاضر و در زمان حاکمیت حکومت اسلامی شدت یافته است. چنانکه در هفته اخیر شاهد تکرار سناریوی کثیف توهین به هویت و زبان یکی دیگر از قومیت های ایرانی بودیم. این بار پیکان اهانت (درج مقاله و چاپ کاریکاتور توهین آمیز روزنامه ایران مورخه ۸۵/۲/۲۲) به سوی هموطنان ترک زبانمان نشانه رفته بود. این اتفاق تازگی ندارد چرا که اگر حافظه تاریخی خود را به کار اندازیم از ابتدای استقرارحکومت مذهبی در ایران شاهد سرکوبها و اهانتهایی به مراتب فجیع تر و شدیدتر بوده ایم: سرکوب مسلحانه صدای آزادی خواهی هموطنان کردمان در سالهای اولیه پیروزی انقلاب، همچنین جنبش ترکمنهای ایران در سال ۵۸ و سرکوب هموطنان عرب و بلوچ و نیز ستم ها و محدودیت هایی که به سایر اقلیت های مذهبی همچون هموطنان سنی مذهبمان، ارامنه ساکن ایران، آشوری ها و ... روا داشته شده دلیلی بر این مدعاست. همانگونه که در بالا بیان شد کشور پهناور ایران متشکل از اقوام مختلف با گویشها و زبان های متفاوت است که قرن ها در کنار یکدیگر و با وجود یک پیوند عمیق تاریخی روزگار می گذرانند. اما درچنین کشوری سالهاست حقوق قومیت ها پایمال می شود و ترک ها، کردها، عرب ها و ... از نابرابری فرهنگی، سیاسی و اجتماعی رنج می برند. مسلماً چنین اقداماتی از جانب حاکمیت با اهداف مشخص و برنامه های از پیش تعیین شده طرح ریزی و اجرا می شود که یکی از این اهداف همانا تفرقه افکنی میان اقوام ساکن ایران است. حال مرتبط ساختن این موضوع با قومیت فارس زبان و بد نام نمودن آنان نیز خالی از اشکال نیست و منصفانه نمی باشد. چرا که اگر خوب بنگریم خواهیم دید هویت این قومیت نیز (به مانند دیگر اقوام همان گونه که قبلاً اشاره شد) زیر چرخهای اربابه تمامیت خواهی و انحصار طلبی حکومت مستبد له شده است، که نمونه بارز آن تلاش برای کم رنگ کردن پیشینه فرهنگی - تاریخی (بی توجهی و ظلم به میراث باستانی این مرز و بوم مثل تخت جمشید، مقبره کوروش و ...) و زبانی (ذوب شدن زبان فارسی در زبان عربی) و مسائل بسیاری از این دست می باشد. این ادعا ما را به آنجا می رساند که شوونیسیم تنها ابزاری برای تفرقه افکنی است و تکیه بر آن به مثابه پاک کردن صورت مسئله می باشد. اما راه حل را می بایست در جای دیگری جستجو کرد. چرا که در این کشور حقوق افراد، اشخاص، گروه ها، اقوام، و اقشار مختلف جامعه پایمال و نقض شده است. کارگران و فرهنگیان که به علت اعتراض به منظور دریافت حقوق عقب افتاده و خواست های قانونی خود به زندان محکوم می شوند (عده ای از آنها نزدیک به یک سال حقوق دریافت نکرده اند)، هموطنان عزیزمان در کرمان که به علت ناتوانی حکومت در ایجاد امنیت جان خود را از دست داده اند، زنانی که تنها و تنها به علت دیدن ساق پای عریان مردان از رفتن به ورزشگاه ها منع شده اند و سالهاست که در راه مبارزه با آپارتاید جنسی حکومت در تلاشند، روشنفکرانی که به خاطر بیان عقاید خود به جاسوسی متهم می شوند، دانشجویانی که به خاطر آزادی خواهیشان و دفاع از حقوق حقه ملت حکم تعلیق دریافت کرده، تبعید و اخراج می شوند. و هزاران هزار مورد دیگر چون نقض حقوق رزوانه نگاران، بازنشستگان،

کارمندان ، زندانیان سیاسی و ... که از تمامی قومیت های ساکن در ایران می باشند گواهی بر گفته ماست . حکومت حاکم بر ایران که بارها از سوی مجامع بین المللی به نقض حقوق بشر محکوم شده است و در تمام این سالها قاطعانه تمامی این اتهامات را از خود سلب کرده چه جوابی برای این گونه برخوردها دارد !!!؟ با توجه به موارد ذکر شده در بالا انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه زنجان به عنوان تشکلی مستقل و با پیشینه ای روشن نسبت به وقایع اخیر کشور و تحریکات قومیتی هشدار داده و ضمن محکوم کردن هر گونه توهین و اهانت به قومیت های ساکن در ایران در راه مبارزه برای نیل به آزادی ، برابری و عدالت از هر حرکتی که در جهت رسیدن به این مهم (آزادی ، عدالت و برابری) باشد حمایت کرده (چنانکه از پرداخت هیچ هزینه ای در این راه پروایی نداشته و ندارد) و از تمامی قومیتها ، تشکلهای و اقشار مختلف جامعه می خواهد که با گام نهادن در راه وحدت و همدلی ، زیر پرچم عدالت و برابری گرد هم آمده و در راه رسیدن به جامعه ای دموکراتیک و آزاد (دور از هر گونه تبعیض قومیتی ، زبانی و دینی) بیش از پیش تلاش نمایند.

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه زنجان ۱۳۸۵/۲/۳۱